

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 750/24
10.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председник већа, Марка Јоцића и Данка Лаушевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џевердановић Савковић, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела злоупотреба поверења у обављању привредне делатности из члана 224а став 2 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције и браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Вукосављевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4 бр.63/23 од 18.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције и браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Вукосављевића, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4 бр.63/23 од 18.04.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4 бр.63/23 од 18.04.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења проженог кривичног дела злоупотреба поверења у обављању привредне делатности из члана 224а став 2 у вези става 1 КЗ, за које му је, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, те је, сходно одредби члана 67 став 3 КЗ, изречена казна затвора у трајању од 7 (седам) месеци, по пресуди Другог основног суда у Београду К.бр.1097/19

од 13.01.2021. године, узета као утврђена, па је, уз даљу примену одредби чланова 68, 60 став 2 тачка 2 КЗ, окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца. Оштећеном ..., досуђен је имовинскоправни захтев у износу од 959.784,00 динара, те је обавезан окривљени да оштећеном плати наведени износ, у року од једне године од дана правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против напред наведене пресуде, благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције, због одлуке о кривичној санкцији, из члана 437 тачка 4 у вези члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције К.По4 бр.63/23 од 18.04.2024. године, тако што ће окривљеном АА изрећи казну затвора у трајању од најмање три године,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Вукосављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду ожалбену пресуду преиначи, или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да заједно са окривљеним, буде обавештен о седници већа Апелационог суда у Београду.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у поднеску Ктж.бр.791/24 од 02.07.2024. године, предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељења за сузбијање корупције Ктж.бр.83/23 од 13.05.2024. године и преиначи пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења за сузбијање корупције К.По4 бр.63/23 од 18.04.2024. године, тако што ће окривљеном АА изрећи казну затвора од најмање три године, а да жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Вукосављевића, одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Бранислава Вукосављевића, на којој је размотрио списе предмета, првостепену пресуду и изјављене жалбе, те предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је, испитавши првостепену пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног, побија се првостепена пресуда због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива, те да су разлози пресуде противречни изреци.

Међутим, супротно изнетим жалбеним наводима, Апелациони суд у Београду налази да је првостепена пресуда, како у изреци, тако и у образложењу, јасна и разумљива, да садржи јасне и непротивречне разлоге о свим одлучним чињеницама, из којих се закључује како је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим, те се из наведених разлога види који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу кривичног дела, а потом и како је првостепени суд ценио изведене доказе, што је све у складу са садржином доказа, на којима се заснивају закључци првостепеног суда.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом браниоца окривљеног, оспорава се оцена суда о изведеним доказима, као и чињенични и правни закључци првостепеног суда. Према ставу браниоца, ниједан снимак не потврђује да је окривљени АА, приликом контроле новчаних средстава у продајном објекту, одузимао новац. Такође, жалбом се оспорава оцена исказа испитаних сведока.

Према оцени Апелационог суда у Београду, жалбеним наводима браниоца окривљеног, не доводи се у питање потпуност и правилност чињеничног стања, утврђеног од стране првостепеног суда, с обзиром да је првостепени суд, на основу свих потребних и изведених, те правилно цењених доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, чињенично стање потпуно и правилно утврдио и дошао до несумњивог закључка да је окривљени АА извршио радње ближе описане у изреци првостепене пресуде. При томе, првостепени суд је дао јасне и аргументоване разлоге за све своје чињенично правне закључке, које као правилне прихвата и веће овог суда.

Наиме, првостепени суд је, увидом у видео-записе, те на основу исказа испитаних сведока ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, несумњиво утврдио да је окривљени критичног дана улазио у предметне продајне објекте оштећеног привредног друштва, те да је комисијски утврђен мањак у наведеном износу, у тим продајним објектима. Из исказа сведока ВВ, ДД и ЖЖ, суд је утврдио да је окривљени позивао телефоном запослена лица у овим објектима и тражио да му дају шифре сефа, а што су оне и учиниле, у којим наводима су ове сведокиње биле у потпуности доследне, убедљиве и сигурне. Такође, сведокиње ВВ, ДД, ЖЖ и ЗЗ, у својим исказима су објасниле да су по доласку на посао, у објекте у којима су радиле, констатовале да је новац одузет и о томе су одмах обавестили своје претпостављене, с тим да је сведокиња ДД навела да је у први мах позивала више пута управо окривљеног АА, али је он био недоступан, па је позвала другог контролора ЕЕ, што је потврдио и сведок ЕЕ, који је, између осталог, изјавио и да контролор није имао шифре од сефова и контрола се вршила у присуству пословође, како је то навео у свом исказу и сведок ГГ, а што је

сагласно навео и сведок ЂЂ, истичући да су контролори знали да контроле не могу да врше уколико пословође нису у објектима.

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно поступио када је исказе напред наведених сведока, прихватио као истине, убедљиве и доследне, а чији искази су и међусобно сагласни.

Увидом у видео-записе, првостепени суд је несумњиво утврдио да је окривљени АА отварао сефове у предметним објектима, те да је у два наврата из сефова узимао одређене предмете, а док се на трећем видео-запису потпуно и јасно види како је окривљени узео новчанице из сефа и држао их у левој руци, а да би после краћег времена знатно мањи број новчаница вратио у сеф.

На основу напред наведених доказа, првостепени суд је на поуздан начин утврдио да је управо окривљени АА извршио предметно кривично дело на начин како је то тужилац и описао у свом оптужном акту, будући да утврђене чињенице, посматране у међусобној повезаности, представљају један логичан низ који искључује могућност другачијег разумног закључивања, односно доводи до јединог логичног закључка да је управо окривљени извршилац предметног кривичног дела.

У жалби браниоца окривљеног, истиче се да окривљени АА никада није био запослен ни на одређено ни на неодређено време, у оштећеном правном лицу, односно да је постојао само уговор о раду, те се жалбом оспоравају комисијски записници, истицањем да су записници преправљани и да комисија, која је требала да изврши контролу, није формирана следећег дана од дана одласка окривљеног из продајног објекта, него тек првог радног дана у недељи, дакле касније.

Међутим, из исказа испитаних сведока, као и представника оштећеног предузећа ... ББ, несумњиво је утврђено да је окривљени АА радио на радном месту трговинског контролора објекта у ... Такође, а у погледу комисијских записника, првостепени суд је имао у виду наводе браниоца, који се понављају и у изјављеној жалби, те је правилно нашао да су предметни записници сачињени истог дана за све објекте, и то првог радног дана у следећој недељи-понедељак, чија веродостојност ничим није била доведена у сумњу.

У жалби браниоца окривљеног, истиче се да се из видео-записа може утврдити да је поред окривљеног АА увек, у продајном објекту, била нека особа и никада није био сам приликом контроле. Међутим, према правилном ставу првостепеног суда, чињеница да су, у време када је окривљени улазио у предметне објекте, биле присутне и запослене раднице, не доводи у сумњу закључак суда да је управо окривљени АА извршилац предметног кривичног дела, с обзиром на то да је окривљени, након што би узимао "предмете" и новац из сефова, или био окренут леђима присутним радницама, или ван њиховог видног поља, тако да је био у могућности да слободно манипулише оним што је узео из сефа.

На основу утврђених чињеница, поуздано се закључује да је окривљени АА извршио продужено кривично дело злоупотреба поверења у обављању привредне делатности из члана 224а став 2 у вези става 1 КЗ, те да се у његовим радњама стичу сва законска обележја овог кривичног дела, како субјективне, тако и објективне природе.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције и браниоца окривљеног АА, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд, приликом одлучивања о кривичној санкцији, правилно утврдио и ценио све околности које су од утицаја на одлуку о истој. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног, суд је ценио чињеницу да је породичан човек, док отежавајуће околности није нашао, па је правилно поступио када је окривљеном, за продужено кривично дело злоупотреба поверења у обављању привредне делатности из члана 224а став 2 у вези става 1 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од једне године, те на основу члана 68 КЗ у вези члана 67 став 3 КЗ, узео као утврђену казну затвора у трајању од седам месеци, која је окривљеном изречена пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.1097/19 од 13.01.2021. године, а потом окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца.

И према оцени Апелационог суда у Београду, овако изречена кривична санкција сразмерна је тежини извршеног кривичног дела, околностима под којима је кривично дело учињено, као и степену кривике окривљеног, и иста је нужна али и довољна за остваривање сврхе кажњавања, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција. С тога су супротни жалбени наводи јавног тужиоца, да је суд дао превелики значај олакшавајућој околности на страни окривљеног, док је са друге стране потпуно занемарио околности под којима је дело извршено, држање окривљеног након извршеног кривичног дела, а нарочито чињеницу да је окривљени осуђиван за истоврсно кривично дело, оцењени као неосновани, будући да се истима не доводи у питање законитост и правилност одлуке о кривичној санкцији, при чему чињеница да је окривљени раније осуђиван, због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 1 КЗ, пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.1097/19 правноснажне дана 13.01.2021. године, није могла бити цењена као отежавајућа околности на страни окривљеног, с обзиром да је првостепени суд, у смислу одредбе члана 68 КЗ у вези члана 67 став 3 КЗ, наведену условну осуду опозвао, те узео као утврђену казну затвора у трајању од седам месеци, која казна је ушла у састав јединствене казне затвора у трајању од 1 године и 3 месеца, на коју је окривљени осуђен првостепеном пресудом. У вези са изнетим, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног, да није било законских услова да се окривљеном изрекне јединствена казна, с обзиром да је првостепени суд правилно применио одредбу члана 68 КЗ, којом је прописано да ће суд опозвати условну осуду, ако после њеног изрицања утврди да је осуђени извршио кривично дело пре него што је условно осуђен и ако оцени да не би било основа за изрицање условне осуде да се знало за то дело, у ком

случају ће примени одредбу из члана 67 став 3 овог законика, па како је окривљени АА радње извршења кривичног дела због ког је у овом кривичном поступку оглашен кривим, предузео дана 09. и 10. новембра 2019. године, дакле пре него што му је изречена условна осуда по пресуди Другог основног суда у Београду К.бр.1097/19 правноснажна 13.01.2021. године, то је првостепени суд правилно поступио када је окривљеном опозвао изречену условну осуду, те је узео као утврђену казну затвора у трајању од седам месеци, а потом окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца.

Пошто се изјављеним жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције и браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Вукосављевића, према оцени Апелационог суда у Београду, не доводи у сумњу правилност и законитост првостепене пресуде, то су жалбе одбијене као неосноване.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Росанда Цевердановић Савковић,с.р.

Председник већа-судија
Растко Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић